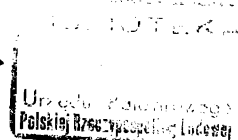

6 maja 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

C106 57/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 9826.

Kl. 10 a 18.

Arved Pistorius
(Katowice, Polska).
i Curt Bunge
(Mikołów, Polska).

Sposób rozkładania węgla na jego składniki.

Zgłoszono 18 maja 1927 r.

Udzielono 29 grudnia 1928 r.

Pierwszeństwo: 8 września 1926 r. (Niemcy).

Znany jest sposób używania węgla do celów opałowowych dopiero po wydobyciu z niego możliwie wielkich ilości tych składników, które oddzielnie mają większą wartość, niż gdyby były spalone wraz z węglem.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest sposób wydobywania z węgla możliwie wielkiej ilości wspomnianych składników, przyczem pozostałe resztki węgla powinny dawać paliwo łatwopalne i jak najbardziej porowate.

Nowy sposób polega na wstępnej ekstrakcji paliwa zapomocą rozpuszczalników, ewentualnie pod ciśnieniem. Jako rozpu-

szczalnik nadaje się np. bardzo dobrze pirydyna, która wydatnie nasycza i spęcza paliwo. Po ekstrakcji następuje prażenie paliwa w celu uzyskania produktów pokrewnych mazi. Postać przerabianego węgla może być bardzo różna. Można przerabiać pył węglowy lub węgiel w kawałkach. Można też sztucznie rozdrabniać węgiel, wytwarzając zawiesinę węgla w rozpuszczalniku, bo wtedy staje się niepotrzebne mielenie węgla po ekstrakcji lub po prażeniu, a jednocześnie przebieg ekstrakcji jest żywszy, gdy przy wytwarzaniu zawiesiny rozpuszczalnik musi działać na węgiel bardzo energicznie.

Pozostałość jest produktem łatwopalnym i porowatym. Produkt ten może być mielony i spalany w postaci pyłu można go używać jako składnika materiałów wybuchowych, można go brykietować, używać jako środka redukującego do otrzymywania metali, karbidów i krzemianów, do wyrobu elektrod i środków odbarwiających. Porowatość tych produktów można jeszcze zwiększyć przez ekstrakcję zapomocą kwasów. Przy użyciu odpowiedniego kwasu można otrzymać szkielet z czystego węgla, posiadającego właściwości aktywne względem benzolu i podobnych substancyj, przy czem aktywność tego węgla można jeszcze powiększyć znanymi sposobami. Proces można przeprowadzić także w ten sposób, że działa się na węgiel rozpuszczalnikiem, lecz nie odciąga się potem ekstraktu, tylko wraz z nim poddaje się węgiel prażeniu. Sposób ten stosuje się w takich przypad-

kach, w których ze specjalnych względów nie przerabia się dalej ekstraktów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób rozkładania węgla na jego składniki, znamienny tem, że węgiel poddaje się naprzód ekstrakcji zapomocą rozpuszczalników, a potem prażeniu.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że ekstrakcja odbywa się pod ciśnieniem.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że po ekstrakcji i prażeniu stosuje się jeszcze raz ekstrakcję zapomocą kwasów.

Arved Pistorius.

Curt Bunge.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.